

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 371/2012-46

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. februára 2013 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka o sťažnosti spoločnosti K. s. r. o., K., právne zastúpenej advokátom JUDr. T. M., K., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 3 K 257/1999 a jeho rozhodnutím z 30. mája 2012 takto

r o z h o d o l :

Základné právo spoločnosti K. s. r. o. podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky, právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a právo podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Košiciach v konaní

vedenom pod sp. zn. 3 K 257/1999 a jeho rozhodnutím z 30. mája 2012 porušené nebolo.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 371/2012-18 z 22. augusta 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti K. s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatočného protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 K 257/1999 a jeho rozhodnutím z 30. mája 2012 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“). Súčasne odložil vykonateľnosť opatrenia krajského súdu č. k. 3 K 257/1999-713 z 30. mája 2012 a návrhu na rozhodnutie o dočasnom opatrení vo zvyšnej časti nevyhovel.

2. Sťažovateľka v podanej sťažnosti okrem iného tvrdí, že

«Konkurzným súdom, ktorým je Krajský súd..., bol uznesením zo dňa 12. 11. 1999, č. k. 3 K 257/99-8 vyhlásený na majetok úpadcu M., a. s. K... konkurz... Konkurznou správkyňou boli do konkurznej podstaty zaradené tieto nehnuteľnosti (bližšie označené pozemky a stavby, pozn.)... Znaleckými posudkami... zo dňa 20. februára 1999... bola všeobecná hodnota Nehnutelností úpadcu stanovená na sumu 105.329.247 SK (3.496.290,48 €)... Krajský súd... ako konkurzný súd Opatrením... z... 23. júna 2000 súhlasil s predajom majetku úpadcu... mimo dražby, avšak za dodržania 11. podmienok. Krajský súd ... okrem iného v bode 5 určil, že kupujúcim sa stane ten, kto ponúkne najvyššiu kúpnu cenu

a to v prvom výbere najmenej cenu podľa znaleckého posudku... V druhom výbere, ak nebude ponúknutá cena podľa znaleckého posudku, ten, kto ponúkne najvyššiu kúpnu cenu... Konkurzný súd v bode 9 opatrenia určil, že na ponuky, ktoré neobsahujú náležitosti uvedené vo výroku tohto opatrenia, sa nebude prihliadať... Zo zápisnice o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 25. júla 2006 vyplýva, že v prvom kole speňažovania Nehnutelností nepredložil žiaden záujemca ponuku na ich odkúpenie za znalecky určenú cenu... JUDr. G. (konkurzná správkyňa, pozn.) uverejnila dňa 4. augusta 2006 Podrobné podmienky predaja majetku úpadcu M., a. s. v druhom kole, v ktorom okrem iného stanovila, že obálka s cenovou ponukou musí obsahovať aj doklad o tom, že záloha minimálne 50 % navrhnutej kúpnej ceny bola zložená na účet správkyne do 14. augusta 2006 do 11:00 hod. ... Zo zápisnice o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 15. augusta 2006 vyplýva, že do ponukového konania boli doručené len dve ponuky... ponuka spoločnosti T. C., a. s., T., ktorá ponúkla kúpnu cenu vo výške 339.241,85 € (10.220.000 Sk)... (a, pozn.) ponuka spoločnosti K. s. r. o., K., ktorá ponúkla kúpnu cenu vo výške 1.379.373,30 € (41.555.000 Sk)... Zo zápisnice o vyhodnotení ponúk vyplýva, že správkyňa konkurznej podstaty si vyžiadala potvrdenie z Č. a. s.. Z potvrdenia Č. a. s. zo dňa 14. augusta 2006 vyplýva, že na účet správkyne bola poukázaná o 14:37 hod. platba vo výške 979.220,61 € (29.500.000 Sk). Zo zápisnice rovnako vyplýva, že záujemca K. s. r. o. k svojej záväznej ponuke priložila potvrdenie vystavené H. a. s. ... v zmysle ktorého spoločnosť H. a. s. potvrdila, že spoločnosť K. s. r. o., dňa 11. augusta 2006 zrealizovala platbu z účtu č. ... v prospech účtu... vo výške 29.500.000 Sk (979.220,61 €)... Správkyňa do zápisnice uviedla, že v ponukovom konaní uspela spoločnosť T., a. s., a to z dôvodu, že splnila všetky podmienky ponukového konania. K. s. r. o. v ponukovom konaní neuspela z dôvodu, že záloha kúpnej ceny nebola na účet správkyne pripísaná do 11:00 hod., a taktiež z dôvodu, že potvrdenie H. a. s. predložené K. s. r. o. nie je dokladom o platbe. JUDr. G. preto navrhla prijať ponuku spoločnosti T., a. s., T.. Na základe vyhodnotenia ponúk v zmysle Zápisnice zo dňa 16. augusta 2006 vydal Krajský súd... Opatrenie č. k. 3 K 257/99-322 zo dňa 16. augusta 2006, na základe ktorého JUDr. G. uzavrela kúpnu zmluvu so spoločnosťou T., a. s., T., ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k Nehnutelnostiam... Najvyšší súd SR Uznesením zo dňa 29. marca 2012 sp. zn. 4 MOBdo 5/2011 zrušil Opatrenie Krajského súdu... č. k. 3 K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006,

pričom vo svojom odôvodnení uviedol, že dôvodom zrušenia Opatrenia č. k. 3 K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006 je jeho nedostatočné odôvodnenie... „Súd prvého stupňa v odôvodnení dovolaním napadnutého opatrenia neuviedol ktoré podmienky stanovené pri predaji majetku, záujemca, ktorý ponúkol vyššiu cenu, nesplnil a odvolal sa iba na zápisnicu o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 15. 05. 2006, ktorá rovnako neobsahuje žiadne skutočnosti týkajúce sa splnenia podmienok predaja majetku.“ ... Následne... Krajský súd... vydal Opatrenie č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012, ktorým opätovne súhlasil s predajom Nehnutelností spoločnosti T., a. s., T...».

3. Sťažovateľka tiež poukázala na skutočnosť, že uznesením krajského súdu sp. zn. 3 K 257/1999 zo 17. apríla 2012 na základe uskutočnenej schôdze konkurzných veriteľov krajský súd odvolal predchádzajúcu správkyňu konkurznej podstaty JUDr. S. G. a do funkcie novej správkyne konkurznej podstaty vymenoval Ing. Z. S. Sťažovateľka bola popri S., a. s., jedným z veriteľov, ktorý hlasoval za odvolanie pôvodnej správkyne, a to pre jej pochybný postup jednak pri speňažovaní majetku úpadcu, ako aj výdavkoch, ktoré JUDr. G. vynaložila. Krajský súd uznesením č. k. 3 K/257/1999-691 zo 6. mája 2011 aj na základe námietok podaných sťažovateľkou neschválil konečnú správu predloženú JUDr. G., čím podľa názoru sťažovateľky v konečnom dôsledku potvrdil nezákonnosť postupu JUDr. G.: „Nová správkyňa Ing. S... podala na krajskom súde dňa 21. mája 2012, teda deväť dní pred vydaním Opatrenia č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012, podanie, ktorým vzala späť návrh na udelenie súhlasu s predajom nehnuteľného majetku úpadcu mimo dražby... Podľa názoru sťažovateľa, bolo povinnosťou krajského súdu vyporiadať sa v odôvodnení Opatrenia č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012 so späťvzatím návrhu na vydanie opatrenia na predaj Nehnutelného majetku úpadcu a vo svojom odôvodnení uviesť, prečo neprihliadal na späťvzatie tohto návrhu vykonaného novou správkyňou. Konkurzný súd však v odôvodnení Opatrenia č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012 ani len nespomenul úkony, ktoré vykonala nová správkyňa a ktoré predchádzali vydaniu tohto opatrenia. Domnievame sa, že ide o ďalší z dôvodov potvrdzujúcich arbitrárnosť a protiústavnosť Opatrenia č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012.“

4. Podľa názoru sťažovateľky krajský súd po zrušení napadnutému rozhodnutiu predchádzajúceho opatrenia zo 16. augusta 2006 bol oboznámený so všetkými relevantnými námietkami sťažovateľky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ktorý podal mimoriadne dovolanie), na základe ktorých bol názor krajského súdu o oneskorenej úhrade sťažovateľkou ponúknutej kúpnej ceny vyvrátený. Sťažovateľka v tejto súvislosti ďalej uviedla, že *„Navyše, NS SR v zrušujúcom Uznesení z 29. marca 2012... uložil krajskému súdu pokyn, aby uviedol, ktoré podmienky ponukového konania Sťažovateľ ako neúspešný záujemca nesplnil, pričom najvyšší súd zároveň poukázal aj na nepreskúmateľnosť zápisnice z vyhodnocovania ponúk zo dňa 15. augusta 2006, keďže tá rovnako neobsahuje žiadne skutočnosti týkajúce sa splnenia podmienok predaja majetku úpadcu.“*. Napriek tomu krajský súd v napadnutom rozhodnutí s odkazom na doterajšiu súdnu prax (iba) uviedol, že *„V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že súdna prax pri realizácii predaja majetku úpadcu prostredníctvom ponukových konaní sa realizovala v tom čase takým spôsobom, že správcovia konkurzných podstát v podmienkach predaja na základe splnomocňujúcich podmienok v opatreniach súdu o podmienkach predaja majetku stanovovali presný čas pripísania zálohy na účet správcu v príslušnom peňažnom ústave z dôvodu, že dochádzalo k únikom informácií zo samotných bánk a tým spôsobom sa maril účel súťaže a ochrana seriózneho kupujúceho. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na analógiu predaja, ktorý korešponduje s ustanovením § 281- § 288 Obchodného zákonníka, kde je upravený inštitút obchodnej verejnej súťaže, na ktoré sa napokon odvolávajú aj podrobné podmienky predaja majetku úpadcu vydané správkynou.“*

5. Sťažovateľka ďalej uviedla, že *«Krajský súd... povýšil súdnu prax nad akékoľvek hmotnoprávne ustanovenia zákonov, čo by bolo prijateľné, pokiaľ by tento výklad, resp. súdna prax v konečnom dôsledku znamenala poskytnutie väčšieho rozsahu ochrany základných práv a slobôd, čo v tomto prípade sa, samozrejme, nestalo... Čo odôvodňuje nezákonnosť vydaného Opatrenia... zo dňa 30. mája 2012 je to, že v ňom absentuje akýkoľvek odkaz na hmotnoprávne predpisy... Súd nesmie v materiálnom právnom štáte odkazovať na súdnu prax bez toho, aby vysvetlil, a najmä právne zdôvodnil svoj právny postup odkazom na relevantné právne normy... Krajský súd... použil svojvoľný a arbitrárny výklad práva, ak vôbec o nejakom výklade právnych noriem môžeme v tomto prípade*

hovorí... Nelogickosť odôvodnenia Opatrenia... spočíva v tom, že v tomto konkrétnom prípade neúspešný záujemca K. s. r. o. poukázala zálohu dňa 11. augusta 2006, teda štyri dni pred otváraním obálok. Z tohto vyplýva, že K. s. r. o. dala prevodný príkaz v takom časovom predstihu, že akékoľvek ovplyvňovanie výsledkov zo strany tohto záujemcu muselo byť vylúčené. Navyše, okrem K. s. r. o. a T. a. s. T. žiaden iný záujemca neprejavil záujem o kúpu Nehnutelností. Ak podľa „súdnej praxe“ malo byť dodržanie podmienky času na ochranu seriózneho záujemcu, v čom teda spočívala neserióznosť ponuky Sťažovateľa? V tom, že Sťažovateľ ponúkol o jeden milión eur vyššiu kúpnu cenu, čo preukázal prevodným príkazom preukazujúcim uhradenie zálohy, avšak objektívne nevedel ovplyvniť presný čas pripísania finančných prostriedkov na účet správkyne? Opatrenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012 nedalo na žiadnu z problematických a relevantných otázok odpoveď... Konkurzná správkyňa spolu s krajským súdom vyhodnotili ponukové konanie tak, že uspela spoločnosť s ponukou o jeden milión eur nižšou, pritom zo zápisnice z vyhodnocovania ponúk vyplýva, že K. s. s. r. o. splnila všetky podmienky ponukového konania, okrem podmienky času... Keďže je povinnosťou konkurzného súdu a správkyne postupovať tak, aby boli veritelia uspokojení v čo najväčšom rozsahu, mala správkyňa ako aj konkurzný súd vysvetliť svoj postup, prečo má byť výťažok zo speňažovania majetku úpadcu o jeden milión eur nižší. Z Opatrenia Krajského súdu... zo dňa 30. mája 2012 však nie je zrejmé, ako sa krajský súd vyrovnal s touto svojou povinnosťou... Podľa názoru Sťažovateľa predstavuje Opatrenie Krajského súdu... zo dňa 30. mája 2012 priamy zásah do jeho vlastníckeho práva...».

6. Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vo veci takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 1 ústavy, právo sťažovateľa na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, základné právo vlastníť majetok podľa čl. 20 ústavy a právo sťažovateľa na majetok podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu k dohovoru postupom a rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012 porušené boli.

Opatrenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Krajský súd v Košiciach je povinný K. s. r. o. uhradiť trovy konania v sume 323,71 € (slovom tristodvadsaťtri eur a sedemdesiatjeden centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. M. O. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. “

7. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili aj účastníci konania: za krajský súd jeho predseda listom sp. zn. 1 Spr V/570/2012 z 24. septembra 2012 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom (doručeným ústavnému súdu 11. októbra 2012) k predmetnému vyjadreniu krajského súdu.

7.1 Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Zásadnou námietkou tejto sťažnosti bolo porušenie hmotnoprávných predpisov v aplikácii Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zákona č. 281/1999 Z. z. a zákona č. 510/2002 Z. z. Zákona o platobnom styku a o zmene a doplnení majetkových zákonov v znení zákona č. 214/2006 Z. z.

K porušeniu č. 46 ods. 1 Ústavy SR v spojení s čl. 1 Ústavy SR a porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv:

Krajský súd v Košiciach ako konkurzný súd rozhodol Opatrením zo dňa 30. 05. 2012 na základe právneho názoru uvedeného v Uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MOBdo 5/2011 zo dna 29. 03. 2012 a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil.

Konkurzný súd pri rozhodovaní postupoval podľa ustanovenia § 27 ods. 2 ZKV účinného do 31. 07. 2000, podľa ktorého predaj mimo dražby uskutoční správca so súhlasom súdu a za podmienok ním určených.

V súlade s týmto zákonným ustanovením bolo dňa 23. 05. 2000 súdom vydané opatrenie o podmienkach predaja mimo dražbu a práve toto opatrenie obsahuje určenie podmienok, za ktorých správca konkurznej podstaty uskutoční predaj mimo dražby. Stanovenie lehoty na zaplatenie zálohy na kúpnu cenu záujemcami je preto v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 27 ods. 2 ZKV. Stanovenie presných podmienok speňažovania majetku sa v súdnej praxi (v súlade so zákonom) realizovalo z dôvodu, aby sa zamedzilo rôznym možným špekuláciám, ktoré by smerovali k zvýhodneniu niektorého z kupujúcich. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že úhrada zálohy kupujúcim na účet správcu podľa stanovených podmienok súdnej praxe nemala za následok aj pri splnení všetkých podmienok

automaticky uzatvorenie kúpnej zmluvy, pretože potencionálny kupujúci nie je sankcionovaný za to, že v prípade potvrdenia jeho úspešnosti opatrením súdu, nepristúpi v stanovenej lehote k uzavretiu kúpnej zmluvy so správcom. K takýmto reálnym situáciám pravidelne dochádzalo najmä v prípadoch, ak kupujúci tzv. viacnásobne navýšil ponuku kúpnej ceny oproti iným kupujúcim, resp. vo vzťahu k reálnej trhovej hodnote predávaných vecí a to buď z nevedomosti, resp. úmyselne, špekulatívne, za účelom prípadného zmarenia ponukového kola. Práve aj z týchto dôvodov stanovenie presného času na pripísanie zálohy na účet správcu konkurznej podstaty v podmienkach speňaženia má zásadný význam pre zákonné rozhodovanie konkurzného súdu.

K vytykávanému postupu konkurzného súdu týkajúcich sa nedodržania hmotnoprávneho predpisu a to ustanovení zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 214/2006 Z. z. je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o speňažovaní majetku úpadcu mimo dražbu sa konkurzný súd týmto zákonom neriadi. Je právne irelevantné, akým spôsobom prebiehali finančné operácie v príslušnom peňažnom ústave po vložení finančných prostriedkov potenciálnym kupujúcim (sťažovateľom) až po ich prevedenie na účet správcu konkurznej podstaty. Úlohou konkurzného súdu, ako bolo vyššie spomenuté, bolo skúmať, či záujemcovia splnili podmienky speňažovania, ktoré boli stanovené zákonom (§ 27 ods. 2 v znení ZKV účinnej do 31. 07. 2000) medzi ktoré okrem iného patri aj určenie poslednej lehoty na pripísanie stanovenej zálohy na účet správcu konkurznej podstaty potencionálnym kupujúcim. Akceptácia porušenia tejto alebo akejkoľvek inej podmienky by mohla znevýhodniť ostatných kupujúcich, ktorí v procese speňažovania majetku úpadcu splnili všetky stanovené podmienky - t. j. podmienok určených na základe zákona (ZKV), ktorý je špeciálnym zákonom vo vzťahu k ostatným všeobecným právnym predpisom.

Z vyššie uvedeného je možné vyvodiť záver, že je výhradne vecou potencionálneho kupujúceho t. j. záujemcu o kúpu speňažovaného majetku z konkurzu, aby si dosledoval proces finančných transakcií stanovených v spomínanom zákone č. 510/2002 Z. z., na ktoré sa sťažovateľ odvoláva. Z tohto hľadiska nie je možné akceptovať záver sťažovateľa spočívajúci v tom, že čas pripísania finančných prostriedkov na účet správcu konkurznej podstaty bol mimo akéhokoľvek jeho objektívneho dohľadu.

K ďalšej vytykanej časti sťažnosti sťažovateľa týkajúcej sa nevysporiadaním sa v dôvodoch napadnutého opatrenia s procesnými úkonmi novoustanovenej správkyne konkurznej podstaty je potrebné uviesť, že základné povinnosti správcu podstaty sú zakotvené v ustanoveniach § 8 ods. 2 ZKV a ďalšie povinnosti resp. oprávnenia správcu sú konkrétne upravené v jednotlivých ustanoveniach ZKV, Tento zákon nedelí oprávnenia a povinnosti správcu podľa konkrétnych osôb správcov v prípade ak v priebehu konkurzu bolo ustanovených viac správcov a preto ich postavenie z tohto hľadiska je rovnocenné. Poukazujem na to, že pôvodná správkyňa konkurznej podstaty súhlasila so speňažením majetku úpadcu, čo je uvedené aj v dôvodoch napadnutého opatrenia a preto nebolo potrebné zaoberať sa späťvzatím súhlasu novoustanovenej správkyne konkurznej podstaty. V prípade, ak by sa pripustil takýto postup správcov a ďalších prípadne novoustanovených správcov konkurznej podstaty s rozdielnymi názormi na speňažovanie, bolo by to v rozpore s účelom a cieľom ZKV. Napokon podľa § 8 ods. 5 ZKV účinky doteraz vykonaných úkonov pôvodného správcu zostávajú zachované. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť, že v zmysle § 12 ZKV súd vykonáva dohľad nad správcom a teda v intenciách tohto zákona je správcovi nadriadený.

Výtka sťažovateľa o tom, že v odôvodnení opatrenia neboli spomenuté úkony, ktoré vykonala správkyňa a ktoré predchádzali vydaniu tohto opatrenia, je potrebné považovať za irelevantné. Je možné konštatovať, že novoustanovená správkyňa konkurznej podstaty pristúpila neštandardným spôsobom k procesným úkonom doručeným súdu dňa 21. 05. 2012 po vyhlásení uznesenia zo dňa 17. 04. 2012 o jej ustanovení do funkcie v čase, kedy toto uznesenie nenadobudlo ešte právoplatnosť i keď bolo podľa § 171 ods. 2 O. s. p. vykonateľné. Išlo pritom z jej strany o využitie závažných oprávnení správcu vyplývajúce z funkcie pri vykonaní súpisu konkurznej podstaty vychádzajúc z ustanovenia § 18 ods. 1 ZKV. Z obsahu jej podania vyplýva, že zrejme nekonala s odbornou spôsobilosťou uvedenej v § 8 ods. 2 ZKV, pokiaľ nový súpis podstaty jeho rozšírením nevykonala podľa pokynu súdu, ako to vyžaduje vyššie uvedené ustanovenie § 18 ods. 1 ZKV a následne si nedostatočne splnila povinnosť uvedenú v § 19 ods. 2 ZKV. Práve tento pokyn súdu je dôležitý v nadväznosti na ďalší priebeh konkurzného konania a najmä jeho plynulosť. V prejednávanom prípade bolo prvoradé z časového hľadiska, aby konkurzný súd najprv rozhodol v súlade s právnymi závermi Najvyššieho súdu SR 4 MOBdo 5/2011 a až následne

podľa výsledku tohto rozhodnutia prichádzal do úvahy prípadný postup podľa § 18 ods. 1 ZKV, ale len s pokynom súdu. Nie je možné zistiť na základe akých právnych skutočností a vedomostí novoustanovená správkyňa procesné konala v čase, keď uznesenie o jej ustanovení do funkcie nadobudlo právoplatnosť až dňa 31.08.2012 a prvýkrát nahliadla do rozsiahleho konkurzného spisu dňa 24. 05. 2012 na 5 minút v čase od 9,55 hod. do 10,00 hod. Je teda možné konštatovať, že správkyňa pristúpila k procesným úkonom dňa 21. 05. 2012 a až následne 24. 05. 2012 nahliadla do spisu.

Takýmto postupom vznikajú aj pochybnosti o zaujatosti novoustanovenej správkyne konkurznej podstaty ako to má na mysli ustanovenie § 8 ods. 1 ZKV, ktorá okolnosť bude predmetom šetrenia v ďalšom konaní. Aj z tohto hľadiska dôvody ústavnej sťažnosti sú neopodstatnené. V tejto časti sťažnosti sťažovateľ nesprávne uvádza ustanovenie § 27 ods. 9 ZKV, pretože toto konkurzné konanie ako to odôvodnil v napadnutom opatrení konkurzný súd sa riadi podľa § 70b ods. 1 ZKV účinného do 31. 07. 2000 a až novela ZKV č. 328/2000 Z. z. v ustanovení § 27 obsahuje 10 odsekov.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného považujem sťažnosť K. s. r. o. za nedôvodnú.

Na verejnom ústavnom pojednávaní ústavného súdu netrvám. “

7.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu predsedu krajského súdu v podstatnom uviedol:

«... Sme presvedčení, že krajský súd svojim Vyjadrením vo vzťahu k vyhodnoteniu ponukového konania len potvrdil protiústavnosť svojho postupu, keď explicitne, bez akýchkoľvek zábran, uviedol, že nerešpektoval ustanovenia zákona č. 510/2002 Z. z., na ktoré prihliadať mal a musel. Ak sú ustanoveniami zákona č. 510/2002 Z. z. viazaní všetci záujemcovia a banky, musel byť nimi viazaný aj súd. Súd v právnom štáte nemôže nikdy stáť nad zákonom a vytvárať si vlastné pravidlá, ale v súlade so zásadou „rule of law“ rešpektovať právne predpisy, ctiť si ich a za každých okolností postupovať tak, aby ich sám súd nikdy neporušil.

Súdy, aj správca konkurznej podstaty je viazaný ústavou a medzinárodnými zmluvami a zákonmi. Jeho podmienky a názory nemôžu byť nad ústavou ani nad zákonom. Cieľom konkurzného konania nie je rozpredať majetok úpadcu, alebo obohatenie kupujúcich, ale cieľom je čo najväčšie uspokojenie veriteľov § 22 ods. 2 zákona č. 328/1991

Zb. o konkurze a vyrovnaní. Obsahom princípu materiálneho právneho štátu je aj zachovávanie a dodržiavanie účelu a zmyslu zákona pri jeho aplikácii. Ústavne konformným výkladom zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní dospejeme k záveru, že Opatrenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012 nie je v súlade s ústavou a medzinárodnými zmluvami, nakoľko týmto opatrením vydaným v rozpore so zákonom došlo k veľkému poškodeniu veriteľov. Krajský súd sa v opatrení nevysporiadal ani s touto skutočnosťou. Aj preto je jeho rozhodnutie arbitrárne...

Ak došlo Najvyšším súdom SR k zrušeniu pôvodného Opatrenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006, na také rozhodnutie sa hľadí, ako by neexistovalo.

Nová konkurzná správkyňa, zrejme si uvedomujúc pochybenie predchádzajúcej správkyne ako aj súdu, podnikla všetky kroky, aby účinne chránila záujmy veriteľov. Pretože došlo k zrušeniu pôvodného Opatrenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006, na majetok úpadcu sa muselo hľadiť, ako keby nebol prevedený. A pretože zanikol titul, na základe ktorého došlo k prevodu nehnuteľného majetku úpadcu, tento majetok mal byť správne zaradený opäťovne do konkurznej podstaty. Jediná otázka, ktorá môže v tejto súvislosti vyvstať je, či vôbec došlo k vylúčeniu majetku prevedeného na základe zrušeného Opatrenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K 257/1999-322 zo dňa 16. augusta 2006. Táto otázka však nie je predmetom konania pred ústavným súdom.

Ak súd zlyhal v poskytnutí ochrany oprávneným záujmom veriteľov, sme radi, že nová správkyňa neváhala a vykonala všetky úkony, aby ich záujmy chránila.»

Svoju argumentáciu právny zástupca sťažovateľky zhrnul takto:

„1. Podľa nášho názoru, krajský súd svojím Vyjadrením len potvrdil, že pri speňažovaní nehnuteľného majetku úpadcu M. a. s. od samého počiatku neboli podstatné záujmy veriteľov.

2. Svojevôľa, nerešpektovanie právnych predpisov, arbitrárnosť a arogancia moci, ktoré sporný predaj nehnuteľného majetku úpadcu M. a. s. sprevádzajú od jeho počiatku, sú len ďalej rozvíjané vo Vyjadrení krajského súdu. Tým, že krajský súd sám poukázal na to, že vedome odmietol aplikovať ustanovenia hmotnoprávneho predpisu bez akéhokoľvek

zákonného podkladu, svedčí v prospech opodstatnenosti našej sťažnosti. Krajský súd nezmenil svoju argumentáciu ani potom, ako sa mal možnosť oboznámiť s argumentmi Generálneho prokurátora SR, ktoré celý proces speňaženia nehnuteľného majetku úpadcu M. a. s. spochybňujú, a ani po rozhodnutí Ústavného súdu SR.

3. Musíme poukázať na tú skutočnosť, že Vyjadrenie predložené krajským súdom neodstránilo a ani nezmiernilo protiústavnosť Opatrenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K/257/1999-713 zo dňa 30. mája 2012. Z tohto dôvodu preto trváme na nami podanej sťažnosti v plnom rozsahu.“

Súčasne súhlasil, aby „ústavný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania“.

8. Ústavný súd upustil so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania v danej veci, pretože po oboznámení sa s ich oznámeniami, ako aj obsahom napadnutých rozhodnutí dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

9. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Predmetom sťažnosti je sťažovateľkou tvrdené porušenie predovšetkým jej základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie postupom a rozhodnutím (opatrením) krajského súdu č. k. 3 K 257/1999-713 z 30. mája 2012 (bod 6).

11. Námietky sťažovateľky týkajúce sa ňou tvrdeného porušenia označených práv, k porušeniu ktorých malo dôjsť v príčinnej súvislosti s rozhodnutím (opatrením) krajského súdu z 30. mája 2012, sú založené najmä na jej tvrdení o nepreskúmateľnosti predmetného

rozhodnutia, z ktorého nie je zrejmé, akými úvahami sa krajský súd riadil pri formulovaní svojich faktických a právnych záverov („*absentuje akýkoľvek odkaz na hmotnoprávne predpisy... najmä nezdôvodnil svoj právny postup odkazom na relevantné právne normy... použil svojvoľný a arbitrárny výklad práva... nevysvetlil svoj postup, prečo má byť výťažok zo speňažovania majetku o jeden milión nižší...*“; pozri bližšie body 2 a 7.2).

12. V uvedených súvislostiach ústavný súd v prvom rade konštatuje, že jeho úlohou nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Ústavný súd je v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Táto právomoc spolu s právomocou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy mu umožňuje preskúmať aj napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov, avšak iba z hľadiska, či tieto rozhodnutia, resp. v nich vyslovené závery sú alebo nie sú v súlade s ústavno-procesnými zásadami upravenými v ústave. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať také rozhodnutia všeobecných súdov, ak v konaniach, ktoré im predchádzali, alebo samotným rozhodovaním došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, pričom skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom preskúmania vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, *mutatis mutandis* I. ÚS 37/95, II. ÚS 58/98, I. ÚS 5/00, I. ÚS 17/00).

13. Krajský súd sťažnosťou napadnuté opatrenie (body 6 a 10) odôvodnil takto:

„Uznesením zo dňa 12. 11. 1999, č. k. 3 K 257/99-8 súd vyhlásil konkurz na majetok úpadcu a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. S. G., advokátku, K.

Opatrením súdu zo dňa 23. 5. 2000, č. k. 3 K 257/99-109, boli stanovené podmienky predaja majetku, patriaceho do konkurznej podstaty.

Veriteľ S., a. s., B. podaním zo dňa 20. 7. 2006 súhlasil so začatím speňažovania majetku úpadcu.

Opatrením č. k. 3 K/257/1999-322 zo dňa 16. 8. 2006 bol daný súhlas na predaj majetku úpadcu patriaceho do konkurznej podstaty mimo dražby v prospech T. a. s., T. a to

súbor nehnuteľností zapísaných na LV č. 10488 k. ú. K. a to nehnuteľností, ktoré sú totožné s nehnuteľnosťami uvedenými vo výrokovvej časti tohto opatrenia.

Uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 MOBdo 5/2011 zo dňa 29. 3. 2012 bolo vyššie uvedené opatrenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 3 K/257/1999-322 zo dňa 16. 8. 2006 zrušené a vec bola vrátená konkurznému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že napadnuté opatrenie je vzhľadom na nedostatok jeho odôvodnenia nepreskúmateľné, na základe čoho postupom súdu prvého stupňa bola účastníkom konkurzného konania odňatá možnosť konať pred súdom.

V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu konkurzný súd vydané rozhodnutie -opatrenie odôvodňuje nasledovne:

Uvedená konkurzná vec napadla na tunajší súd dňa 18. 10. 1999, na základe čoho sa na toto konanie v zmysle § 70b ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. (ďalej len ZKV) vzťahuje právny režim platný do 1. 8. 2000 t. j. do novely ZKV č. 238/2000 Z. z. účinnej od 1. 8. 2000.

Podľa vyššie uvedenej právnej úpravy ZKV podmienky predaja majetku úpadcu schvaľoval konkurzný súd a v tomto konaní to bolo opatrením zo dňa 23. 5. 2000. V tomto opatrení evidentne pisárskou chybou je uvedený dátum 23. 6. 2000. Avšak z chronológie časových úkonov v spise, ako aj z dátumu právoplatnosti je evidentné, že opatrenie bolo vydané dňa 23. 5. 2000. Uvedená pisárska chyba však nemala žiadny právny dosah na ďalšie rozhodnutia a postupy v konkurznom konaní. V tomto opatrení v bode 6 sú stanovené podrobnosti o predávaných veciach a o výške zálohy, ktorá musí byť najmenej 50 % ponúkanej ceny, ktorá musí byť zaplatená a tieto stanoví správca v podmienkach predaja.

V súlade s vyššie uvedeným opatrením o podmienkach predaja majetku úpadcu si správkyňa konkurznej podstaty splnila svoju povinnosť tak, že pred predajom majetku dňa 4. 6. 2006 vydala podrobné podmienky predaja majetku úpadcu. Jednou z podmienok predaja majetku bola aj povinnosť záujemcu o jeho kúpu zaplatiť zálohu z navrhnutej kúpnej ceny do jedenástej hodiny dňa 14. 8. 2006 na účet správkyne. Uvedenú podmienku zaplatiť zálohu z navrhovanej kúpnej ceny do 11,00 hod dňa 14. 6. 2006 zverejnila správkyňa konkurznej podstaty v publikovanej ponuke - inzeráte v dennej tlači.

Podľa podrobných podmienok predaja majetku mala správkyňa právo odmietnuť resp. neprijat' ponuku, ktorá by neobsahovala všetky požadované údaje s tým, že podľa

citovaného opatrenia zo dňa 23. 5. 2000 v bode 9 je uvedené, že na ponuky, ktoré neobsahujú náležitosti uvedené vo výroku tohto opatrenia sa nebude prihliadať.

Zo zápisnice o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami spísanej na konkurznom súde dňa 15. 6. 2006 o 13,00 hod bolo správkyňou konštatované, že všetky podmienky 2 ponukového kola splňa záujemca T. a. s., T. a druhý záujemca K. s. r. o., K. (ktorý je vedený vo veriteľskom zväzku ako veriteľ pod číslom 166) nesplnila podmienku, tým, že nezložila zálohu navrhnutej kúpnej ceny dňa 14. 8. 2000 do 11,00 hodiny. Z potvrdenia Č. a. s. 14. 8. 2006 o dátume a čase pripísania došlej platby od spoločností K. s. r. o., K. vyplýva, že táto spoločnosť zálohu kúpnej ceny zložila v uvedený deň a bola pripísaná až o 14,37 hod., teda po uplynutí určeného termínu.

Podľa záveru súdu správkyňi konkurznej podstaty nie je možné vytknúť neodborný postup, pokiaľ neodmietla ponuku kupujúceho spoločnosti T. a. s., T., ktorý v procese kúpy nehnuteľného majetku splnil všetky podmienky uvedené v citovanom opatrení súdu zo dňa 23. 5. 2000 v nadväznosti na podrobné podmienky predaja majetku úpadcu, ktoré vydala 4. 8. 2006 a ktoré boli doručené aj ďalším záujemcom o kúpu K. s. r. o., K. zo dňa 8. 8. 2006.

V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že súdna prax pri realizácii predaja majetku úpadcu prostredníctvom ponukových konaní sa realizovala v tom čase takým spôsobom, že správcovia konkurzných podstát v podmienkach predaja na základe splnomocňujúcich podmienok v opatreniach súdu o podmienkach predaja majetku stanovovali presný čas pripísania zálohy na účet správcu v príslušnom peňažnom ústave, z dôvodu, že dochádzalo k únikom informácií zo samotných bánk a tým spôsobom sa maril účel súťaže a ochrana seriózneho kupujúceho. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na analógiu predaja, ktorý korešponduje s ustanovením § 281-288 Obchodného zákonníka, kde je upravený inštitút obchodnej verejnej súťaže, na ktoré sa napokon odvolávajú aj podrobné podmienky predaja majetku úpadcu vydané správkyňou.

Vzhľadom na to, že správkyňa konkurznej podstaty neodmietla ponuku kupujúceho T. a. s., T., ktorú mala možnosť podľa bodu 10 opatrenia zo dňa 23. 5. 2000, ktorá splňala všetky náležitosti a podmienky, súd súhlasil s predajom majetku úpadcu v prospech tejto spoločnosti s tým, že ďalší kupujúci K. s. r. o., K. uvedené podmienky nesplnil, vzhľadom na to, že požadovanú zálohu na účet správcu neuhradil v stanovenej lehote do 11,00 hodiny.

Z výpisu z listu vlastníctva č. 10488 G. B. obec K., katastrálne územie..., súd zistil, že predmetné nehnuteľnosti sú vo vlastníctve spoločnosti E. s. r. o., M., na ktorú boli prevedené kupujúcim T. T., v dôsledku čoho v tomto opatrení už neukladal správcovi povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu, pretože táto už bola uzavretá na základe pôvodného opatrenia súdu zo dňa 16. 8. 2006, teda v čase platnosti a účinnosti tohto rozhodnutia.“

14. Z citovaného odôvodnenia sťažnosťou napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že pokiaľ ide o jeho rozsah vzťahujúci sa na namietanú problematiku (vyjadrenú v bodoch 3 a 5 a zhrnutých v stanovisku v bode 7.2), možno konštatovať, že krajský súd sa v dostatočnej miere (po odstránení nedostatkov vytýkaných mu najvyšším súdom) vysporiadal s podstatou sťažovateľkou produkovanej argumentácie. Sťažovateľka dostala odpoveď na všetky okolnosti prípadu a z ústavnoprávneho hľadiska preto nie je žiadny dôvod, aby sa spochybňovali závery napadnutého rozhodnutia krajského súdu, ktoré nevykazuje znaky svojvôle a je dostatočne odôvodnené. Ústavný súd poznamenáva, že nie je oprávnený ani povinný postup a hodnotenie krajského súdu nahrádzať a v tejto situácii nemá dôvod zasiahnuť do jeho právneho názoru.

15. Ústavný súd pripomína, že výklad ustanovení zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“) patrí do výlučnej právomoci všeobecného súdu. Ako už bolo uvedené, ústavný súd preskúmava výklad uvedených ustanovení krajským súdom v napadnutom uznesení z toho hľadiska, či nie je svojvoľný, teda arbitrárny. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom možno uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (napr. I. ÚS 48/02). Ústavný súd taktiež poukazuje na to, že všeobecný súd musí dať vo svojom rozhodnutí odpoveď na tie otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ pre výrok rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. I. ÚS 356/2011, I. ÚS 117/05, II. ÚS 539/2011, IV. ÚS 112/05, IV. ÚS 115/03).

16. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že správkyňa konkurznej podstaty (ďalej len „správkyňa“) konala v súlade s ustanovením § 27 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní v znení aktuálnom v čase rozhodovania, podľa ktorého predaj mimo dražby uskutoční správca so súhlasom súdu a za podmienok ním určených. Tieto podmienky stanovil krajský súd opatrením č. k. 3 K 257/99-109 z 23. júna 2000, keď okrem iného v bode 2 určil, že *„lehotu na obhliadku vecí, na podanie návrhu kúpnej ceny, otváranie obálok s návrhom kúpnej ceny, podmienky stanovenia kupujúceho a ďalšie náležitosti uvedie správkyňa v oznámení, ktorým sa zverejní predaj majetku patriaceho do konkurznej podstaty“*, a v bode 6, že *„podrobnosti o predávaných veciach a o výške zálohy, ktorá musí byť najmenej 50 %, ktorá musí byť zaplatená, stanoví správca v podmienkach predaja, ktoré budú kupujúcim k dispozícii najmenej 5 dní pred termínom odovzdávania obálok“*. V súlade s týmto opatrením vydala 4. augusta 2006 správkyňa *„Podrobné podmienky predaja majetku úpadcu...“*. Jednou z podmienok bola povinnosť záujemcu o kúpu majetku patriaceho do konkurznej podstaty *„zaplatiť na účet správkyne konkurznej podstaty vedený na účte v Č. K. č. ú. ... minimálne vo výške 50 % z navrhutej kúpnej ceny do 14. 8. 2006 do 11.00 hod“*. Správkyňa teda bola oprávnená stanoviť podrobnejšie podmienky predaja majetku úpadcu (pričom tieto boli riadne uverejnené v novinách).

17. K námietke sťažovateľky o *„neexistencii... pôvodného Opatrenia Krajského súdu... zo dňa 16. augusta 2006“* v súvislosti s jeho zrušením Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 4 MOBdo 5/2011 z 29. marca 2012 ústavný súd poznamenáva, že najvyšší súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že *„súd prvého stupňa v odôvodnení dovolaním napadnutého opatrenia neuviedol, ktoré podmienky, stanovené pre predaj majetku, záujemca, ktorý ponúkol vyššiu cenu, nesplnil a odvolal sa iba na zápisnicu o výsledkoch oboznámenia sa s ponukami zo dňa 15. 08. 2006, ktorá rovnako neobsahuje žiadne skutočnosti, týkajúce sa splnenia podmienok predaja majetku.“*

V dôsledku uvedených skutočností možno konštatovať, že napadnuté opatrenie je vzhľadom na nedostatok jeho odôvodnenia nepreskúmateľné. Keďže postupom súdu prvého stupňa bola účastníkom konkurzného konania odňatá možnosť konať pred súdom, je dovolanie prípustné podľa § 237 písm. f/ v spojení s § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p. Dovolací súd preto napadnuté opatrenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie

konanie /§ 243b v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p./“. Predmetná vec bola teda vrátená krajskému súdu pre účely riadneho odôvodnenia svojho rozhodnutia, ktoré by sa tak stalo právne preskúmateľným. Uvedený nedostatok v sťažnosťou napadnutom (ostatnom) opatrení krajský súd už napravil a svoj postup vysvetlil spôsobom, ktorý nie je možné považovať – podľa názoru ústavného súdu – za ústavne nekonformný.

18. Sťažovateľka súčasne namietala aj porušenie svojho základného práva „*vlastniť majetok podľa čl. 20 ústavy a právo na majetok podľa čl. 1 ods. 1 dodatkového protokolu*“ postupom a rozhodnutím krajského súdu z 30. mája 2012 (bod 6).

19. Ústavný súd podľa svojej stabilizovanej judikatúry (napr. II. ÚS 78/05, I. ÚS 310/08, I. ÚS 253/2012) zastáva názor, že všeobecný súd spravidla nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ku ktorým patria aj základné práva vyplývajúce z čl. 20 ods. 1 a 4 ústavy, ako aj právo podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ak toto porušenie nevyplýva z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavnoprosesné princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru, teda o prípadnom porušení uvedených práv by bolo možné v danej veci uvažovať len vtedy, ak by zo strany všeobecného súdu primárne došlo k porušeniu niektorého zo základných práv, resp. ústavnoprosesných princíпов vyjadrených v čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. v spojení s ich porušením.

20. Keďže namietaným postupom a rozhodnutím nebolo porušené základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, nemohlo dôjsť následne ani k porušeniu v danom prípade namietanému porušeniu práv majetkového charakteru.

21. Ústavný súd v závere poznamenáva, že podľa § 52 ods. 3 zákona o ústavnom súde „dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej...“.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. februára 2013

